

NAJBLIŽJI GLAS

Pavle Zidar

O strah,
otrok nemilega sna,
ves sem prečut
od hoje večne,
pusti me
soncu, v zlatu,
da umrem
kakor tisoče trav
na poti
v jesen.

Zaglej se v mračni kot
steklih upov
in daj,
da sem to jaz,
jaz,
do večnosti, miru
najbližji
glas.